

Primer Samide

Del grosupeljske javnosti že nekaj časa vznemirjajo govorice o ravnanju grosupeljskih miličnikov z Ivanom Samidejem. Samide je nekoga septembrskega večera storil prekršek – odklonil je bil nareč alkoktest s pihanjem – zaradi česar je bil priveden na postajo in bil po nekajurni obravnavi izpuščen s poškodbami: bil je dva tedna v bolniški zaradi rane na glavi in potplutb, o čemer obstaja zdravniško spričevalo.

Na pobudo delegata Janeza Dolinskega je Skupščina občine Grosuplje ustanovila komisijo za proučevanje primerov prekrškov pooblastil pri delu milice v Grosuplju, še posebej za proučitev primera Ivana Samideja. Komisija je bila konstituirana 13. novembra 1990 v sestavi: Željko Kozinc, novinar, kot predsednik, dr. Ana Praznik, zdravnik, in Gabrijel Bergine, inženir, kot člana.

Komisija je na tem sestanku dobila informacije, ki resno opozarjajo na morebitne negativne in nezakonite postopke grosupeljskih miličnikov z nekaterimi občani in obnem ugotovila, da mora skupščina občine Grosuplje imeti boljši nadzor nad delom miličniških postaj v občini kot doslej. Komisija na ta sestanek žal ni dobila zahtevanega poročila RSNZ o primeru Samide. Po zagotovitvi inšpektorja Alojza Mavriča je poročilo bilo že sestavljeno, vendar ni prišlo v Grosuplje zaradi zamudne procedure na sekretariatu. Ko zaključujemo redakcijo te številke, v ponedeljek, 19. novembra, poročila še ni.

Komisija si je začetla natančna izhodišča za svoje delo. O svojih ugotovitvah in stališčih bo poročala 19. decembra na seji občinske skupščine, v skrajšani obliki pa tudi javnosti v decembrski številki Naše skupnosti. Z. K.

EDEN TEMELJNIH DOKUMENTOV

Zemljiški kataster je treba dobro prečistiti in obnoviti

V času od januarja do aprila 1991 namerava Geodetska uprava Grosuplje razgrniti podatke zemljiškega katastra za območje celotne občine.

Gre za obsežno in zahtevno, vendar nujno delo, ki bo terjalo sodelovanje uprave za družbene prihodke in zemljiške knjige ter seveda lastnikov zemljišč. Za boljšo predstavitev naj povem, da evidenca zemljiškega katastra v občini Grosuplje obsega približno 110.000 parcel in 20.000 lastnikov.

Zemljiški kataster v sedanji obliki deluje že več kot sto let in predstavlja skupaj z zemljiško knjigo celovit prikaz oblike, površine in vrste rabe zemljiških parcel ter katastrskih razredov in katastrskega dohodka posameznih kultur, poleg tega pa njihovih lastnikov oziroma uporabnikov. Dolgo vrsto let sta bili obe evidenci vodeni ročno, pa tudi s prehodom na računalniško obdelavo se način vodenja ni bistveno spremenil. Z razvojem računalniške tehnologije pa so nastali pogoji, ki omogočajo mnogo sodobnejšo, v povezavi z drugimi evidencami pa tudi mnogo koristnejšo izrabo obstoječih podatkov o zemljiščih. Skratka, obe evidenci – zemljiški kataster in zemljiška knjiga – se lahko vključita v nastajajoči geografski informacijski sistem, ki bo s pomočjo drugih podatkov omogočil kakovostno načrtovanje v prostoru.

Prvi pogoj, da bo ta sistem lahko zaživel, je kakovost podatkov, ki ga sestavljajo. Ker geodetske evidencie, ki imajo za osnovo zemljiški kataster, pomenijo 70% vseh podatkov geografskega informacijskega

sistema, postane jasno, zakaj je prav zemljiški kataster tisti, ki ga je treba dodobra prečistiti, odpraviti napake, ga uskladiti z zemljiško knjigo ter posodobiti njegovo vodenje.

Geodetska uprava Grosuplje je med prvimi prenesla podatke zemljiškega katastra v računalniški center republiških upravnih organov, kjer naj bi se geografski informacijski sistem vzpostavil. S tem se zdaj ukvarja skupina strokovnjakov, med katerimi je tudi znani grosupeljski strokovnjak s področja posodabljanja dela državne uprave Tone Kogovšek.

Zakaj je razgrnitev prava prav potrebna in kako bo potekala?

Zemljiški kataster in zemljiška knjiga sta bili v preteklem stoletju dokaj usklajeni evidenci, vendar se je njuna usklajenost kasneje iz različnih vzrokov zmanjšala. Prav tako se je zmanjšala usklajenost stanja zemljiškega katastra s stanjem v naravi. Eden od vzrokov je politika, ki je predvsem na zemljiški kataster v določeni obdobjih imela svoje poglede, ki se niso skladali z zasnovo njegovega vodenja. Drugi razlog je deset let (1941–1951) trajajoče obdobje, ko zemljiški kataster praktično ni bil vzdrževan, neskladje med evidenco in naravo iz tistega časa pa se v njem še zdaj pozna. In tretji razlog tiči v zemljiški politiki povojnih let ter v velikih spremembah na podeželju, ko je preseljevanje ljudi v mesta oziroma zaposlovanje kmečkega življa naglo zmanjšalo število prebivalcev na vasi, zaradi česar je prišlo do velikih sprememb v ka-

tastrskih kulturah parcel (opuščenje njiv, zaraščanje gozda), čemur zemljiški kataster ni mogel slediti.

Da bi odpravila napake in kolikor mogoče uskladila nesoglasja v zemljiškem katastru, bo geodetska uprava vsem plačnikom dajatev od zemljišč poslala tako imenovani gospodinjski list, iz katerega bo razvidno, od katerih zemljišč gospodinjstvo plačuje dajatve in kateri lastniki so s svojimi zemljišči povezani v določeno gospodinjstvo. Vsem drugim lastnikom pa bo poslala »lastniški list«, iz katerega bo mogoče videti vse parcele, ki so njihova last. Parcele na teh dokumentih bodo seveda opremljene tudi s podatki o površini, vrsti rabe, katastrski kulturi, katastrskem razredu in katastrskem dohodku. Vsak lastnik bo pozvan, naj se v primeru nesoglasja oglasi na geodetski upravi v Grosuplju, kjer bo posebna komisija, imenovana od izvršnega sveta, razčiščevala zadeve in svetovala strankam. Očitne napake bo seveda takoj odpravila, glede nesoglasij v lastništvu, za katera so krive stranke same, pa jim bo svetovala, kako jih odpraviti. Za odpravo razlik med stanjem v naravi in stanjem v zemljiškem katastru, pri katerih je potrebna meritev, bo seveda potrebno nekaj časa, zato bodo te registrirane in odpravljene kasneje.

Usklajena evidenca zemljiškega katastra je nedvomno v korist posameznika in družbe. Zato geodetska uprava pričakuje, da bodo lastniki zemljišč priložnost za odpravo neskladij čimbolj izkoristili.

Vinko Petrič

PISMA BRALCEV

NA KOGA NAJ SE PAMI OBRNEMO!

Nahajamo se v novih časih. V času svobode in demokracije. Dogažajo se neverjetne in nepričakovane spremembe, ki ljudem dajejo upanje, da se bodo stvari enkrat zares uredile in da bo življenje lažje, z manj živčnosti, da bodo vsi ljudje imeli pravico do normalnega življenja.

Morda se ne zavedamo, da nam novo nastale spremembe prinašajo mnogo pasti, ki se jih mnogi ne zavedamo. Res je, da so nam družbena gibanja (stranke) v svojem predvolilnem boju veliko obetale in praktično je nemogoče, da bi to tudi uresničili. Žal se s problemi mladih ni nihče ukvarjal in več ali manj so le dodajali točke svojim programom, da bi tudi ta sloj nekako zadovoljili. Verjetno so imele vse stranke cilj predvsem priti na oblast, kajti programi so si bili zelo podobni in človek, ki se ni seznanjal z družbenimi spremembami, ni videl bistvene razlike.

Kot »zagovornica« mladih se je pojavljala ZSMS-Liberalna stranka, ki je nastala na ruševinah nekdanjega »razvpitega« ZSMS-ja, ki je predvsem politično sredstvo v komunistični doktrini. ZSMS-Liberalna stranka se je precej oddaljila od ZSMS in idejni koncept je zasnovan na drugačnih merilih. Morda je nekdanja ZSMS delno zadovoljila potrebe mladih. S tem da so se časi spremenili, je tudi na tem področju prišlo do sprememb. Vsled tega prihaja do stihije in mladi so prepuščeni sami sebi.

Mladi so najbolj »aktivni« v raznih lokalnih in žal nekateri nimajo drugega interesa.

Včasih zelo dejavna športna in kulturna društva tonejo v sivi povprečnosti in žal razen redkih izjem aktivnih mladincev ni. Ne moremo si delati utvar, da šolska vzgoja daje dovolj veliko osnovo za oblikovanje osebnosti. Šola žal mlade obremenjuje in ob neprimernih učnih programih mladi ostajajo po duši otroci. V mladih je opaziti vse večjo nezainteresiranost, nedelavnost in nemotivacijo. Ob teh dejstvih ne moremo imeti mladih, ki se s svojo odgovornostjo in prepričanjem podajajo v življenje, ki naj bi bili garant za lepšo prihodnost.

Mladi smo ostali brez pravih vrednot. Štiridesetletno usmerjanje v komunistično ideologijo se je razsulo čez noč in pred nami so se pojavile nove vrednote, ki nam naj bi dajale upanje za nepredvidljivo bodočnost.

Mladi lahko najdemo nekaj upanja na raznih mladinskih srečanjih, ki jih prirejajo katoliške ustanove. Žal so ta srečanja dosegljiva le omejenemu avditoriju in kvaliteta teh večerov ni primerna za interese vseh mladih.

Apeliram na vse tiste, ki se čutijo odgovorne do mladih, da naredijo svoj prvi korak in začnejo reševati probleme, ki so povezani z mladimi – njihovimi zahtevami in potrebami.

Mladim je potrebno dati možnost, da ustvarjalno delajo, se izobražujejo na področjih, ki so za njih najbolj zanimiva.

Le s strokovnim in odgovornim delom poklicanih bo možno mlade pripeljati na tisti srednjeevropski nivo, ki bo omogočal mladim enakovreden razvoj, da se ne bomo počutili manjvredne v družbi sovrstnikov iz sosednjih dežel.

Upam, da je čas, da začnemo tudi na tem področju delati, kajti tu ni potrebno veliko denarja, temveč le veliko zagnanosti in dobre volje. Potem bo uspeh zagotovljen.

VILI JAMNIK

Delegatska vprašanja

odpadnega olja in ga Petrol odvažja v nadaljnjo reciklažo v mariborsko ali reško rafinerijo.

V grosupeljski občini obratujejo trije galvanski obrati – Unis Kops, DVZ Ponikve in zasebna galvanizacija Mehle, ki bo z novim letom prenehala delovati. Unis Kops ima lastno čistilno napravo za nevtralizacijo in očiščene odlake kanalizira na centralno čistilno napravo Grosuplje. Mulj, ki se nabira v interni čistilni napravi, se s stiskalno prešo odstrani, se pakira v PVC vreče in deponira v kovinske sode. Te sode hranijo na za to določenem pokritem platu. DVZ Ponikve ima tudi urejeno napravo za nevtraliziranje, odpadne vode pa kanalizira na lastno biološko čistilno napravo.

Naseljevanje Romov

Marjan Kastelic, delegat KS Polica: Zakaj center za socialno delo iz Grosuplje naseljuje Rome na nove lokacije, tudi v KS Polica, v opuščen objekt, ki je last GPG in predviden za rušenje? Meni, da taka rešitev ni sprejemljiva, zato naj IS občine vpliva na Center za socialno delo, da bi Romi ostali na predvidenih lokacijah.

Odgovor Centra za socialno delo Grosuplje: S programom za reševanje problematike Romov, ki so ga zbori grosupeljske občinske

skupščine sprejeli že leta 1979, prav tako pa s srednjeročnim in dolgoročnim družbenim planom občine Grosuplje, je predvideno, da se lokacije za naselitev Romov urejajo v krajevnih skupnostih oziroma za posamezne družine v tistih naseljih, kjer Romi že živijo. Sklenjeno je bilo tudi, da je treba omogočiti vseljevanje romskih družin v družbena stanovanja pod enakimi pogoji kot za druge občane. Po popisu romskega prebivalstva živijo Romi v KS Mlačevo, Grosuplje, Zalna, Ivančna Gorica, Sentvid, Zagradec. Tri družine živijo v družbenih najemnih stanovanjih, dve pa čakata na dodelitev stanovanja v Grosuplju na podlagi prednostne liste za solidarnostna stanovanja. Urejenih lokacij za njih z vsemi potrebnimi soglasji pa v občini praktično ni. Še največ je urejenega glede naselja za grosupeljsko železniško postajo, kjer so zbrana vsa potrebna soglasja, razen od ŽTP. ŽTP je Rome tožilo za izselitev, vendar ni uspelo. Začasno soglasje je bilo izdano tudi za lokacijo v Kuželjevcu v KS Zagradec. Veljavnost je že potekla, nova lokacija pa še ni določena.

Izven predvidenih lokacij so se Romi naselili ob odlagališču komunalnih odpadkov na Stehanu, pri čemer je treba povedati, da jim je lastnica zemljišča dala soglasje za čas, dokler bo smetišče odprto.

Romsko družino, ki se je

naselila v opuščen objekt GPG na Polici, smo opozorili na nezakonitost njenega ravnjanja. Druge možnosti nimamo. Stvar lastnika objekta je, da sproži postopek za izselitev. Center za socialno delo družino v objektu ni naselil in je tudi izseliti ne more, ker za to nima nobene pravne podlage.

V družbenem planu občine Grosuplje je poleg obstoječih lokacij predvidena tudi nova lokacija v Ponovi vasi. Izdelana je bila lokacijska dokumentacija, a postopek ni bil izpeljan do konca, ker se je pritožila KS. Nasploh velja povedati, da vsi postopki za pridobitev lokacij za nastanitev Romov niso izpeljani do konca zaradi nasprotovanja KS.

Onesnaževanje iz Prašičereje

Stane Kadunc, delegat KS Grosuplje (Zeleni): V imenu Zelenih je zahteval trajno rešitev problema onesnaževanja okolja iz Prašičereje v Stični, kot največjega onesnaževalca v občini. Kam farma odstranjuje poginule prašiče?

Odgovor Občinskega inšpektorata občine Grosuplje (Martin Zajc): Ker vsi dosedanji sanacijski ukrepi na stičenski farmi glede izpustnih parametrov gnojevke, ki zaradi težke razgradljivosti povzroča preobremenitev centralne čistilne naprave v Ivančni Gorici, niso dali za-

dovoljnih rezultatov, je naročena dodatna študija, ki naj predvidi izboljšave predčiščenja gnojevke. V ta namen je bila avgusta že podpisana pogodba z Inštitutom za zdravstveno hidrotehniko iz Ljubljane. Podpisan je tudi dogovor med Komunalnim podjetjem Grosuplje in Mercator Farmo Stična o sofinanciranju. Hkrati pa je v izdelavi tudi projekt sanacije. S strani vodnogospodarske inšpekcije sta bila oba investitorja 24. septembra 1990 zavezana, da po izdelavi projekta za sanacijo, to sanacijo začneta takoj realizirati.

Stičenska prašičerejska farma ima organiziran odvoz poginulih prašičev na kafilero v Ljubljano. Prevoz je organiziran že od leta 1982. Mesečno odpeljejo povprečno po 800 kg konfiskata.

Gradnja v Temenici

Tone Hribar, delegat KS Temenica: Ali moratorij gradenj v naši KS, ki je bil postavljen v zvezi z gradnjo hitre železnice, še velja?

Odgovor komiteja za varstvo okolja in urejanje prostora (Jože Novak): V dolini Temenice ni uveljavljena nobena prepoved gradnje. Graditev je možna v okviru zazidljivih površin oziroma pogojev, ki veljajo tudi drugod po občini. Zavzemamo se, da hitre železnice po dolini Temenice ne bi bilo.

DOBER GLAS SEŽE V DEVETO VAS.

PP 12, 61290 Grosuplje.

Pišite nam, poročajte, predlagajte, kritizirajte, sprašujte, zahtevajte odgovore

NASA SKUPNOST

MONDENA